

S A M E N S P R A A K.

(Inhoud historisch).

De knaap.

Moet ik ook eenmaal sterven, o liefste moeder mijn?
Zoo graag wil 'k blijven leven — ik wil onsterflijk zijn.

De moeder.

Mijn jongen, sinds het zonlicht de menschen hier bescheen,
Vergat de dood geen hunner — onsterflijk was niet één.

De knaap.

Ik kan, ik wil niet sterven, o liefste moeder mijn,
Eén bleef toch zeker leven, de dood, — die wil 'k dan zijn.

EDE (in Gelderland),

onverlicht.

«Dat ze ons verlicht,

Is maneplicht»,

Zoo sprak de Raad van Ede(n).

Decembernacht

Helsch duister bracht:

De Raad bleef zeer tevreden,

Want, dacht hij, dekk' de maan 't gezicht,

In 't hemelsch Ede(n) is 't altijd licht.

OP WELDADIGHEIDSFEEST.

Storm en vuur en watervloed

Scheppen tal van feesten:

Andren helpen — en zich zelf,

Dat behaagt de meesten.

Storm en vuur en watervloed

Scheppen tal van dichten:

Voor de stem der ijdelheid

Moet de sterkste zwichten.